

1. Zabawy z misiem .

Na lewą misiową łapkę nałoży frotkę. Dorosły siada na podłodze obok dziecka (oboje patrzą w tę samą stronę) i mówi: Postaw misia tak, aby plecami dotykał twojego brzuszka... Pokaż, w którą stronę patrzysz ty? I w którą stronę patrzy miś?... Twój miś umie mówić. Powiedz, co widzi twój miś... Postaw misia obok siebie, po twojej lewej stronie... Miś patrzy w tę samą stronę, co ty... Powiedz, co widzi twój miś?... Postaw misia z drugiej strony, po twojej prawej stronie... Miś patrzy w tę samą stronę, co ty. Co widzi twój miś?... Miś nadal jest po twojej prawej stronie, ale teraz patrzy w prawo. Pokaż w którą stronę patrzy miś... A w którą ty?... Powiedz, co widzi twój miś?... A co widzisz ty?... Posadź misia po twojej lewej stronie, tak żeby patrzył w lewo... Pokaż, w którą stronę patrzy miś... A w którą ty? Powiedz, co widzi twój miś, a co widzisz ty?... Postaw misia z tyłu, za sobą tak, żeby patrzył w przeciwną stronę niż ty. Pokaż, w którą stronę patrzysz ty... A w którą miś?... Co widzi twój miś?... A co widzisz ty?...

2. Zadania z woreczkiem.

Dorosły stoi na kartce papieru. Dziecko obok (patrzą w tę samą stronę). Dorosły pyta: Gdzie mam położyć woreczek: z lewej, z prawej, przed sobą, za sobą? Dziecko decyduje, a dorosły wykonuje polecenie. Dla większej atrakcyjności ćwiczeń warto kilka razy celowo się pomylić, tak aby dziecko to zauważyło. Dziecko ma wówczas okazję wykazać się dobrą orientacją.

3. Rytm.

Wycinamy z kolorowego papieru kółka, kwadraty, trójkąty. Pokazujemy dziecku rytm, np. kółko, kwadrat, trójkąt, kółko, kwadrat, trójkąt. Zadaniem dziecka jest kontynuowanie rytmu według wzoru. Można utrudnić dzieciom zadania, np. kółko, kółko, trójkąt, kwadrat...

4. Wysłuchiwanie i dostrzeganie regularności.

Znacznie trudniej jest kontynuować rytm usłyszany. Trzeba tu nie tylko dostrzec to, co się powtarza, ale także to zapamiętać. Dorosły zaczyna od najprostszych rytmów i stopniowo je komplikuje: - klaszcze rytmicznie w ręce: dziecko słucha i kontynuuje rytm, - przemiennie klaszcze i uderza dłonią w stół: dziecko słucha i kontynuuje, - klaszcze dwa razy i raz uderza w stół: dziecko słucha i kontynuuje rytm, - klaszcze, uderza w stół, klepie się w kolano: dziecko słucha rytmicznych dźwięków

i kontynuuje je. Można jeszcze bardziej komplikować rytmy: uderzając łyżeczką w szklankę, potrząsając pudełkiem z kamykami, stukając ołówkiem w stół, szeleszcząc papierem.

5. Dodawanie.

Trzeba położyć przed dzieckiem (na stole, podłodze) kilka drobnych przedmiotów, a w zasięgu ręki mieć ich więcej. Zachęcić, aby dziecko policzyło przedmioty leżące przed nim. Dołożyć (dosunąć) kilka i na przykład powiedzieć: „Masz pięć, dodałem ci trzy, ile masz razem”? Policz... (dorosły podpowiada liczebniki). Zmiana ról pozwoli dziecku nie tylko liczyć, ale także samodzielnie wykonywać manipulacje typu „dodać”. Dorosły proponuje: Ułóż podobne zadanie dla mnie i przesuwaj w stronę dziecka drobne przedmioty. Moje doświadczenia dowodzą, że taka zachęta wystarcza, aby dziecko zrozumiało, o co chodzi. Przesuwaj kilka przedmiotów w stronę dorosłego i mów na przykład: „Masz cztery kółeczka, dam ci jeszcze sześć (dosuwa je), ile masz razem? Dorosły nie może popisywać się tutaj liczeniem w pamięci. Powinien funkcjonować na poziomie dziecka (lub nieco lepiej). Liczy więc według umowy „policzę je wszystkie razem”. Zsuwa kółeczka razem, liczy je i oświadcza: „Cztery dodać sześć jest dziesięć”.

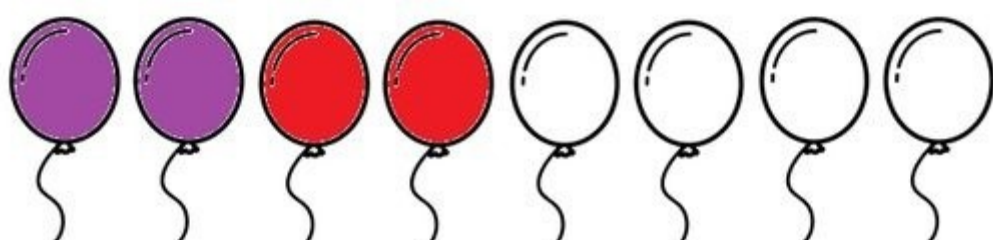
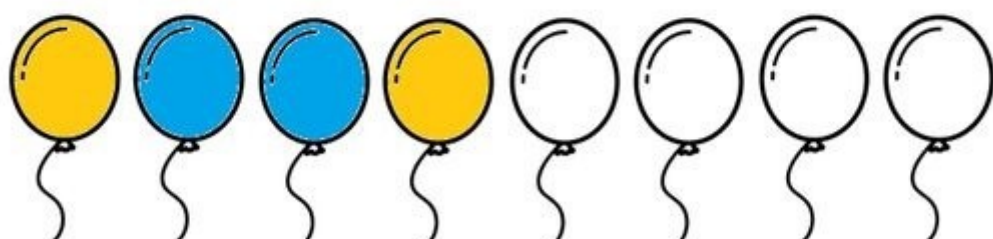
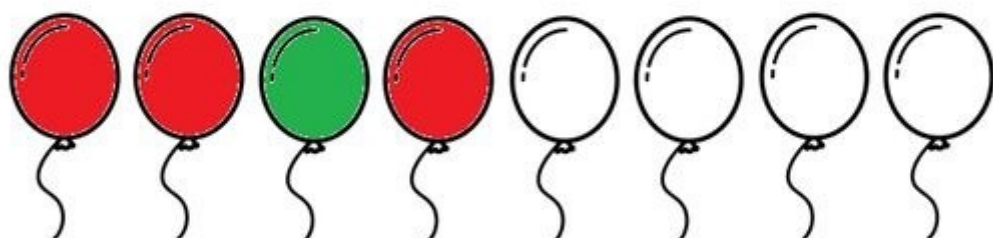
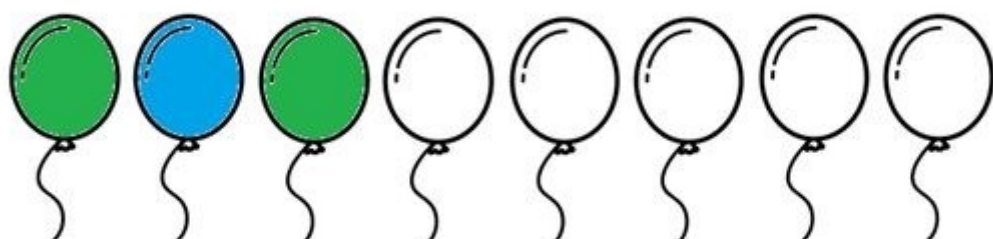
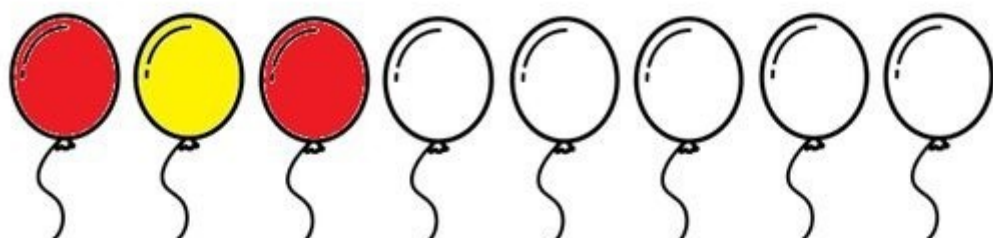
6. „Budujemy zamki”, „Budujemy garaże”.

Potrzebne będą materiały budowlane (klocki), pojazdy, rośliny oraz zwierzęta. Po otrzymaniu i przeliczeniu pieniędzy (fasola, kasztany itp.) dzieci kupują potrzebne rzeczy i zaczynają budować. Mogą to robić indywidualnie lub w parach. Jak pieniądze braknie, idą do banku. W tej zabawie każde dziecko ćwiczy liczenie według własnych możliwości. Zabawa kończy się wspólnym oglądaniem i podziwianiem budowli.

7. Miś na schodach.

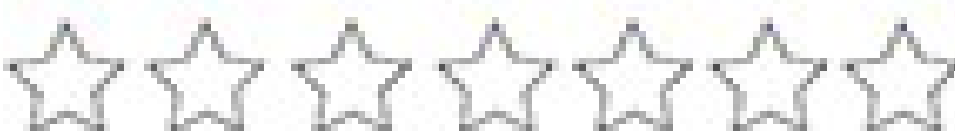
Tę i następne dwie zabawy trzeba przeprowadzić na schodach. Dorosły z dzieckiem stają przed schodami i szacują, ile ich może być. Proponuje: Sprawdźmy, kto ma rację. Policzymy schody i ponumerujemy je. Wchodzą na kolejne schody i kładą kartoniki 1, 2, 3, 4 itd. Ustalili, że schodów jest np. 14. Jeszcze raz wchodzą na górę i określają każdy schodek liczebnikiem porządkowym: pierwszy, drugi, trzeci, czwarty itd. 70 Dorosły proponuje: Postaw misia na tym (gest) schodku... Na którym schodku stoi miś?... Postaw misia na tym (gest) schodku... Dziecko ma okazję liczyć schodki, numerować je i używać liczebników porządkowych.

Dokończ kolorować baloniki według podanego rytmu.



Pokoloruj część gwiazd na kolor czerwony, a część na kolor żółty - tak, aby cały rysunek był zgodny z zapisem dodawania obok.

$2+5$ 

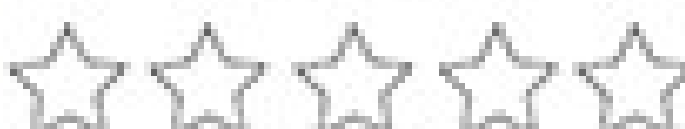
$4+3$ 

$6+1$ 

$3+3$ 

$2+4$ 

$1+5$ 

$2+3$ 

$1+4$ 

$3+1$ 